

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवयानैर्विमानैः सद्यन्निवासिनः स्त्रीबालादयः शचीजयन्तादय इत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यथास्थानं प्राच्यामिन्द्रं प्रतीच्यावरुणमित्यादि ॥ १४ ॥
 समामुवाच राजेन्द्र प्रीयमाणो द्विजोत्तमः ॥ दृष्टस्त्वयामहादेवो यथानान्येन केनचित् ॥ ४ ॥ समेत्य लोकपालैस्तु सर्वैर्वैवस्वतादिभिः ॥ द्रष्टास्य न घदेवेंद्रं सच ते
 स्वाणि दास्यति ॥ ५ ॥ एवमुक्त्वा समां राजन्नाश्लिष्य च पुनः पुनः ॥ अगच्छत्स यथाकामं ब्राह्मणः सूर्यसन्निभः ॥ ६ ॥ अथापराह्णे तस्याङ्गः प्रावात्पुण्यः समीरणः ॥
 पुनर्नवमिभं लोकं कुर्वन्निवसपत्नहन् ॥ ७ ॥ दिव्यानि चैव माल्यानि सुगन्धीनि नवानि च ॥ शैशिरस्य गिरेः पादे प्रादुरासन् समीपतः ॥ ८ ॥ वादित्राणि च दिव्या
 निसुधोराणि समन्ततः ॥ स्तुतयश्चेंद्रसंयुक्ता अश्रूयन्त मनोहराः ॥ ९ ॥ गणाश्चाप्सरसां तत्र गन्धर्वाणां तथैव च ॥ पुरस्ताद्देवदेवस्य जगुर्गीतानि सर्वशः ॥ १० ॥
 मरुतां च गणास्तत्र देवयानैरुपागमन् ॥ महेंद्रानुचरा ये च ये च सद्यन्निवासिनः ॥ ११ ॥ ततो मरुत्वान्हरिभिर्युक्तैर्वाहैः स्वलं कृतैः ॥ शची सहायस्तत्रायात्सह सर्वैस्त
 दामरैः ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु कुबेरो नरवाहनः ॥ दर्शयामास मां राजन् लक्ष्म्या परमया युतः ॥ १३ ॥ दक्षिणस्यां दिशि यमं प्रत्यपश्यं व्यवस्थितं ॥ वरुणं दे
 वराजं च यथास्थानमवस्थितं ॥ १४ ॥ ते मामूचुर्महाराज सांत्वयित्वानर्षभ ॥ सव्यसाचिन्निरीक्षास्माँल्लोकपालानवस्थितान् ॥ १५ ॥ सुरकार्यार्थं सि
 द्ध्यर्थं दृष्टवानसि शंकरं ॥ अस्मत्तोपि गृहाण त्वमस्त्राणीति समन्ततः ॥ १६ ॥ ततो हं प्रयतो भूत्वा प्रणिपत्य सुरर्षभान् ॥ प्रत्यगृह्णन्त दास्त्राणि महान्ति विधिवद्विभो
 ॥ १७ ॥ गृहीतास्त्रस्ततो देवैरनुज्ञातोस्मि भारत ॥ अथ देवाय युः सर्वे यथागतमरिंदम ॥ १८ ॥ मघवानपि देवेशोरथमारुह्य सुप्रभं ॥ उवाच भगवान् स्वर्गं
 गन्तव्यं फाल्गुनत्वया ॥ १९ ॥ पुरैवागमनादस्माद्देदाहं त्वांधनं जय ॥ अतः परं त्वहं वै त्वां दर्शये भरतर्षभ ॥ २० ॥ त्वया हि तीर्थेषु पुरा समाप्लावः कृतो सकृत् ॥ तपश्च
 दंमहत्तमं स्वर्गं गन्तां सिपांडवा ॥ २१ ॥ भूयश्चैव च तपस्यन्तपश्चरणमुत्तमं ॥ स्वर्गं त्ववश्यं गन्तव्यं त्वया शत्रुनिषूदन ॥ २२ ॥ मातलिर्मन्त्रियोगात्त्वां त्रिदिवं प्रापयिष्य
 ति ॥ विदितस्त्वं हि देवानां मुनीनां च महात्मनां ॥ २३ ॥ ततो हमब्रुवंशं क्रं प्रसीद भगवन्मम ॥ आचार्यं वरयेयं त्वामस्त्रार्थं त्रिदशेश्वर ॥ २४ ॥ इंद्र उवाच कूर
 कर्मास्त्रवित्तात भविष्यसि परंतप ॥ यदर्थं मस्त्राणीप्सु स्त्वं तं कामं पांडवाप्नुहि ॥ २५ ॥ ततो हमब्रुवं नाहं दिव्यान् यस्त्राणि शत्रुहन् ॥ मानुषेषु प्रयोक्ष्यामि विनास्त्रप्र
 तिघातनात् ॥ २६ ॥ तानि दिव्यानि मे स्त्राणि प्रयच्छ विबुधाधिप ॥ लोकांश्चास्त्रजितान्यश्वाल्लभेयं सुरपुंगव ॥ २७ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ त्वंकूरकर्माभिविष्यसीतिसंबंधः ॥ २५ ॥ अस्त्रस्यैव प्रतिघातार्थं मत्संमोक्ष्येन त्वन्यत्र मानुषे ॥ २६ ॥ २७ ॥